

ஹோசிமின்
சிறைக்
குறிப்புகள்

கே. கணேஷ்

சிறைக் குறிப்புகள்

ஹோ சி மின்

தமிழில்: கே. கணேஷ்

கே. கணேஷ்
அரந்தகொல்லி எஸ்டேட்
தலாத்தூறு
புதுலங்கா

முதற் பதிப்பு: அக்டோபர் 1973.

விலை ரூபா: 3-75

PRISON DIARY

By: **Ho Chi Minh**

Tamil Rendering: K. Ganesh

Price Rs: 3-75

Published by:

K. GANESH
KARANDAGOLLA ESTATE
TALATUOYA
SRI LANKA

அச்சிட்டது:

ரெயின்போ அச்சகம், 281, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு, கொழும்பு-13

86067

முன்னுரை

1939-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பரில் ஜரோப் பாவில் ஹிட்லர் இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தை அவிழ்த்துவிட்டான். அப்பொழுது வியத்னாம் இந்தோ சீனா என்ற பெயர் கொண்ட நாட்டின் ஒரு பகுதியாக பிரஞ்சு காலனிக்குட்பட்டிருந்தது. ஜரோப்பாவில் பிரெஞ்சுக் குடியரசும் ஹிட்லரின் காலடிக்குக் கீழ்ப்பட்டது. இந்தோசீனத்தை ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்த பிரெஞ்சு அதிகாரம் நிலைதடுமாறியது. இச்சூனிய நிலையில் ஜப்பானியர் நாட்டைத் தமது ஆளுகைக்கு 1940 இல் கொணர்ந்தனர். இத்தகைய நிலையாம்வாய்ப் பினை வெளிநாட்டில் வசித்து வந்த ஹோ அனுமானித்திருந்தார். அங்கிருந்தே தம்சகாக்களைத் தயார் செய்திருந்தார். அவர்களால் வியத்னாமிய மக்கள் கெரில்லாப் போர்முறைகளிலும் திடீர்த் தாக்குதல் தந்திர முறைகளிலும், கண்காண இடங்களிலிருந்து, குறிப்பாகக் கிராமங்களில் தலைமறைவாகப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டனர்.

நாட்டை ஆண்ட பிரெஞ்சுக்காரர்கள் ஜப்பானிய பாசிசத்தின் கையாட்களாயினர். வியத்னாமிய மக்கள் இவ்விரு சக்திகளையும் ஒழிக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தனர். தொலைவிருந்து ஆட்சி செய்த எதிரியை விட அண்டை நாட்டினதை-பெரிய படை பல மிகுந்த சக

தியை-ஜப்பானியர்களை-ஒழிக்கவேண்டிய ஒரு பெரும் போராட்டத்தைத் தயார்செய்ய வேண்டிய நிலை எற்பட்டது.

முப்பது ஆண்டுகளாய்த் தமது நாட்டின் விடுதலைக் காக ஐரோப்ப, ருஷ்யா, சீனா ஆகிய நாடுகளில் வதிந்து ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருந்த நியென் ஜகொக் (ஹாசி மின்னின் இயற்பெயர்) தமது நாட்டிற்குத் திரும்பவேண்டிய முக்கிய கட்ட நிலை தோன்றியது. சீனாவிற்கும் தமது நாட்டுக்கும் அருகேயுள்ள எல்லையில் 1940 டிசெம்பர் காலத்தில் தங்கித் தமது நாட்டு விடுதலைப் படைகளுடன் தொடர்பு கொண்டார். பின் 1941 பிப்ரவரியில் வியத்னாமியப் பகுதியில் உள் நுழைந்து சீன எல்லைக்கருகேயுள்ள பாக்போ என்ற இடத்தில் தமது தலைமையகத்தை அமைத்துக் கொண்டார். இது வியத்னாமின் கன்பாஸ் மாநிலத்தில் உள்ளது. சுண்ணாம்புக் கற்பாறை நிறைந்த மலைத் தொடர்களின் இடையே ஒரு வசதியான பெரிய குகையில், அருகே நதியோட நாற்புறமும் அடர்ந்த காடுகளிடையே புதர்களாலும் கொடிகளாலும் சூழப் பட்ட ஒரு மறைவிடத்தில் அமைந்தது.

இம்மலைநாட்டு நிலையத்தில் தான் ஹோசியின் தமது போராட்ட சகாக்களான லோ நியூன் ஜியாபுட்டருவான் ச்சிங், பாம் வாண்டாங் போன்ற தலைவர்களைச் சந்தித்துப் போராட்டத் திட்டங்களை வகுக்க நேர்ந்தது. அணிகளைத் திரட்டித் தாக்கும் முறையை விட திடீர்த்தாக்கு முறையான கெரில்லாப் போர் முறையை இங்கிருந்து தான் இயக்கினார்கள்.

நிலையத்திற்கு எதிரே தோன்றிய மலைக்கு 'கார்ல் மார்க்ஸ்' மலையெனவும் அருகே விரையும் ஓடைக்கு 'லெனின் ஓடை' யெனவும் பெயர் சூட்டினார். சோவியத் கம்யூனிஸ்டுக்கட்சி வரலாற்றினைத் தமது மொழியில் ஆக்கியது இவ்விடத்திலிருந்தே. 'வியத் லாப்' என்ற ஏட்டினையும் தயார் செய்து வெளியிட வேண்டிய பொறுப்பும் அவருடையதாகியது. தலைமறை வாக இருந்து இப்பணிசெய்த நிலையில் உருவான அவரது கவிதை அவரது அப்பொழுதைய நிலையை விளக்குகிறது.

காலையெலாம் ஓடையதன்
கரையருகே கழித்திடுவேன்;
மாலையாம் பொழுதினிலே
மறைந்திருப்பேன் குகையுள்ளே!
மூங்கிற் குருத்துடனே
முழுச் சோளந்தனைச்சேர்த்து
ஆங்கவற்றைச் சோருக்கி
ஆற்றிடுவேன் பசியதனை!

கற்பாறை தான் மேசை;
கருத்தாக எம்மொழியில்
பொற்பாதை காட்டுகின்ற
'போல்ஷ்விக்குக்' கட்சியதன்
வரலாற்றை மொழிபெயர்த்து
வருகின்றேன்; நாற்புறமும்
அரவமெதுங் கேட்டிடிவோ
| ஆழ்ந்திடுவேன் குகையுள்ளே!

காலையெலாம் ஓடையதன்
கரையருகே கழித்திடுவேன்
மாலையும் பொழுதினிலே
மறைந்திருப்பேன் குகையுள்ளே;
புரட்டியானன் நுகரும்
போக வாழ் வுதானாகா!

இத்தகைய சூழ்நிலையிலும் அடிமைத்தனத்தில் ஆழ்ந்து அவதியுற்றிருந்த தனது தாய்த்திருநாட்டை விடுதலை செய்து புதியதோர் சமுதாயத்தை உருவாக்கத் திட்டமிட்ட உள்ளத்தை,

கண்காணும் இடமெல்லாம்
காணுமலைக் கூட்டம்!
மண்ணைச் சேலுமேன்
மற்றென்ன வேண்டுவதும்!

இங்குபார் 'லெனின் ஓடை';
எழில்மலைபேர் 'மார்க்ஸ்' ஆகும்;
இங்குநாம் வெறுங்கையால்
இயற்றிடுவோம் புதுநாட்டை

என அச்சூழ்நிலையில் உருவான கவிதை உணர்த்தும்

ஜப்பானியர்களைத் தாக்கி நாட்டை விடுதலை செய்யும் பணிக்கு நேசநாடுகளின் உதவியைப் பெறவும் அப்பொழுது சீனாவில் ஆட்சி செய்த சியாங்கை ஷேக் கைத் தலைமையாகக் கொண்ட கோமரிந்தாள் ஆட்சி யினரதும் சீனாவில் ஒருபகுதியில் ஆட்சி அமைத்திருந்த சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினரதும், ருஷ்ய நாட்டு மக்களினதும் உதவிகளைக் கோரவும் எண்ணி 1942 ஜூலை மாதம் மீண்டும் சீனாவிற்குச் சென்றார் ஹோ.

சீன நாட்டில் காலடிவைத்ததும் சியாங்கை ஷேக் பொலிசார் அவரை ஒற்றனெனத் தவறாக எண்ணிக் கைதுசெய்தனர்.

ஐம்பத்தி மூன்று வயது நிரம்பிய மெக்ஸிய உருவம் படைத்த அவரை வறுமையாலும் வண்பினி யினாலும் உடல் நலிந்து காட்டிலும் மேட்டிலும் ஒளிந்து மறைந்து காய்களிகளைத் தின்று வாழ்ந்திருந்த அந்த உடலை, சுவாங்கி மாநிலத்தின் 13 மாவட்டங்களிலுள்ள 30 சிறைகளுக்கு இடமிடமாக இழுத்துச் சென்று அலைக்கழித்தனர். கையிற் பூட்டிய விலங்குடன் சில சமயங்களில் கால்நடையாக ஐம்பது கிலோ மீட்டர் (சுமார் 32 மைல் தொலை) நடக்க நேர்ந்தது.

நாற்புறமும் அடைக்கப்பட்டு ஒரு சிறு ஓட்டையின் வழியே பகலவன் கதிரையும் மதியின் ஒளிக் கீற்றையும் கண்டு மகிழ்ந்த அவரது உள்ளம் இருண்ட சூழ்நிலையிலும் நம்பிக்கை ஒளியிலே நிகழ்ந்தது

இத்தகைய நெருக்கடிகளிலே உடல் வைத்திருந்த கந்தையடைந்த குறிப்புப் புத்தகத்தில் அவ்வப்போது வரையப்பட்டனவே, 'சிறைக்குறிப்புகள்' கவிதைத் தொகுப்பு. 1942 ஆகஸ்டு 29 தொடக்கம் 1943 செப்டம்பர் 10 ந் திகதி வரை 395 நாட்கள் சிறையில் வாழ்ந்த காலத்தில் உருவான கவிதைகள் இவை.

சிறைக்காவலர்கள் சீனர்களாகையால் வியத்னாமிய மொழியில் எதையும் எழுதினால் அவர்கள் சந்தேகப் படக்கூடுமாய்கையால் அவர்களது சீன மொழியிலேயே யாக்கப்பட்டவை இக்கவிகள்.

வசன கவிதையின் தந்தையும் அமெரிக்க நாட்டின் பெரும் புலவருமான வால்ட் விட்மன் தனது

கவிதைத் தொகுப்பின் முகவுரையில் “கவிஞன் தன் னுட்டின் மீது பற்று வைத்திருக்கும் அளவத்தனை அந்நாட்டு மக்களும் அவனை ஏற்பதைக் கொண்டு ஒரு கவிஞனின் தகுதியை புரிந்து கொள்ளலாம்” எனக் குறித்தது போல வியத்னாமிய மக்களும் இச் சிறைக்குறிப்புக் கவிதைத் தொகுதியைத் தங்களது போராட்ட வழிகாட்டியாக, துயரங்களைப் பொறுத்து ஒளிகாட்டும் எதிர் காலத்தை உருவாக்கும் உறுதுணையாகக் கருதுகின்றனர்.

அமெரிக்க நாட்டு ஆட்சியினர் நடத்திய போரில் 1969 புத்தாண்டில் ஹோ அனுப்பிய இளவேனிற்காலச் செய்தியான கவிதை, தெற்கு, வடக்கு ஆகிய இருபகுதி வியத்னாமியரையும் பெரிதும் ஊக்குவித்து அருபெரும் வெற்றிகளை ஈட்டச் செய்தது.

சென்றதோர் ஆண்டினில் சீர்பெரும் வெற்றிகள்
வென்றனர் நம்மவர் வெம்படை வீரர்கள்!
இந்தநல் லாண்டிலும் இன்னும் பல வெற்றிகள்
தந்திடச் செய்குவார் சமர்முனைத் தீரர்கள்!
தத்தம தாட்சியும் தங்களதுரிமையும்
இத்தரை யத்தில் எம்மவர் பெற்றிட.
'யாங்கிகள்' ஒழியவும் அவர்களின் திருவடி
தாங்கிகள் சரியவும் சர்டுவம் போரினில்!
முன்னணி வீரர்கள்! முனைமுகத் தீரர்கள்!!
இந்நல் நாட்டினர்! இருபின் வற்றநம்
தென்னிசை வட்டின் தன்வழி மக்களும்
ஒன்றிமிட் டிணைந்திடு உருவின் வேலினிலும்
நன்றமற் றுண்டோ? நாட்டைத்தீரே!

சொல்லின் மதிப்பு வெறும் ஒசை நயத்தால்
மட்டுமே அமைவதில்லை. சொல்லுகின்றவர் வாழும்
வழியையும், உயர்நோக்கையும் பொறுத்தே அமைவது

எனவே ஹோவின் கவிதை இன்னல்களை ஏற்று மந்
திரசக்தியென எழுச்சியுறச் செய்து வீரதீரச் செயல்
களைப் புரிய வைத்ததில் வியப்பில்லை.

ஹோசியின் கவிதைகள் தென் வட வியத்னாம்
மற்றும் கம்போடியா, லாவோஸ் வீரர்களை ஊக்கு
வித்தது மட்டுமல்லாது உலகத்தின் பல நாடுகளிலும்
நன்மதிப்பைப் பெற்றுள்ளன. தென்னமெரிக்க
நாடுகளிலும், ஆப்பிரிக்காவின் பல நாடுகளிலும்
மற்றும் ஐரோப்பாவிலும் ருஷ்ய நாட்டிலும் பற்பல
மொழிகளிலே ஆக்கப்பட்டு விடுதலை வேட்கை மிக்க
மக்களால் ஆர்வமுடன் பயிலப்படுகின்றன. சீனத்தில்
மூல மொழியிலேயே வெளியிடப்பட்டு லட்சக்கணக்
கான பிரதிகள் விற்பனையாகியுள்ளன. அதன் ஆங்கில
மொழிப்பெயர்ப்பு சிலவாண்டுகளுக்குள் ஐந்து பதிப்
புகள் வெளிவந்துள்ளதின்றும் இவை பெற்ற
வரவேற்பை உணரலாம்.

ஹோ வெறும் கற்பனையிலே திகழ்ந்த கவிஞனாக
இல்லாது விடுதலை ஈட்டிக் கொடுத்துத் தன் நாட்டை
யும் உருவாக்கி, ஒரு வழி முறையையும் வகுத்தளித்து,
உருவாகி வரும் நாட்டை வரிய ஆயுத பலத்துடன்
தாக்கிய உலக மகா சக்தியான அமெரிக்காவை
எதிர்த்து வியக்கும் பல வெற்றிகளையடையச் செய்யும்
உள்ளத்திறத்தையும் தன்னாட்டு மக்களுக்கு ஊட்டு
வித்தார்

‘கவிதைகளெல்லாம்- ஒவியமுட்பட- போர்முனை
தான். எழுத்தாளர்களும் ஒவியர்களும் ஆம்முனையில்
போரிடும் வீரர்களே’ என 1952ல் ஒவியர்களுக்கு

அனுப்பிய செய்தியில் ஹோ கூறினார். 'சிறைக்குறிப்பு' படைப்பின் பின்னர் அவரது ஓய்வொழிச்சலில்லாத வாழ்வில் வேறு இலக்கியங்களைப் படைக்கலாய்க்க வில்லை. போர் முனைகளே கவிகளாகிவிட்டன.

சிறைவாழ்க்கையில் குறித்து வைத்த இக்கவினைப் பற்றி சிலர் கேட்டபொழுது "நான் கவியெழுதும் திறமை படைத்தவனல்ல. எனது கவிதை அப்படியொன்றும் உயர்வானவை அல்ல. தனித்த இருள்கூழ்ந்த அறையில் எனது நிழலே எனக்குத் துணையாக நான் வாழ்ந்த காலத்தில். யாருடனும் பேசத்தடை விதிக்கப்பட்டிருந்த நாட்களில் வேறு எதைச்செய்யவும் தோன்றவில்லை.

நடைபோடுவதென்றால் ஐந்து மீட்டர் நீளமும் நான்கு மீட்டர் அகலமும் கொண்ட அச்சிறு அறைக்குள்ளே தான் நடந்துகொள்ள வேண்டி நேர்ந்தது. எப்படியோ காலத்தைக் கழிப்பதற்காக கைதிகளின் வாழ்க்கையை ஏதோ குறிப்புகளாக எழுதிவைத்தேன். அவற்றை நான் கவிதைகளாகக் கருதவில்லை" என அவருக்கே உரித்தான தன்னடக்கத்துடன் கூறியுள்ளார்.

அவர் அங்ஙனம் கூறினாலும், சின மொழி அறிந்தோர் அக்கவினைப் பழைய சினப் புலவர்களின் அடியொற்றியவையாய், எளிமையும் ஆழ்ந்த மனிதப் பண்பும் நிறைந்த உயர்ந்த கவிதைகளாகக் கருதுகின்றனர்.

நவீன சினக் கவிஞரான செளபு-சு.ஹோவின் கவிதை நூலைச் சின மூலத்தில் படித்ததும் எழுந்த

உணர்ச்சிப் பெருக்கை ஹோ எழுதிய 'சுயே கு' என்ற யாப்பமைப்பிலேயே ஒரு கவிதையினை அண்மையில் ஆக்கிப் புகழ் மாலையை சூட்டியுள்ளார் அதன் தமிழாக்கம்.

கோபத்தின் வெந்தழல்கள் நாடெங்கும் முழ
கொதித்தெழுந்த மக்களது பெருமூச்சு
ஒன்றாய்ச்
சாபத்தின் சுழல்காற்றைக் கொடியோர்கள்
அரண்மேல்
சாடுவதைக் காண்கின்றோம் சக்திச் சுழலாகி
உழுத்தர்களை ஊடுருவும்
கூர்வாளின் தின்மை
உரம்பெற்ற உருக்காகும்
அவர்கவிதை உண்மை.

மேல்நாட்டினர் ஆங்கிலேயரின் நகைத் திறமையும் பிரெஞ்சுக் காரர்களின் நொடிப்பும் அவற்றில் விரவியுள்ளதாகக் கருதுகின்றனர். நாலாயிரம் ஆண்டு வியத்தூமிய வரலாற்றில் புடம்பெற்று உருவான தனிவகை உருக்கை நிகர்த்தவை என வியத்தூமியப் புலவர்கள் அவர் கவிதைகளை வியக்கின்றனர்.

சிறையிலே தனது எண்ணங்களைக் குறித்த ஆங்கிலக் கவிஞன் ஓஸ்கார் லைல்டும் தனது சிறை அனுபவ நூலில் கடைசியாக முடிக்கும் வாசகமே ஹோவின் கவிதைகளுக்குச் சிறந்த புகழுரையாகும்.

"மனிதனுக்கு வாழ்க்கையில் நேரும் சோதனைகள் அனைத்தும் சிறந்த உண்மைகளையே போதிக்கின்றன. துன்பமே துப்பாக்கியாக வெடித்தாலும் அதனின்றி சிதறும் வெடிப்புக்கையிலே உலகம் உண்மையை உமிழ் கிறது. துன்பத்தின் தீயிலே ஒருவன் தியாக மூர்த்தியாக ஒளிவிடுகிறான்"

இத்தகைய சிறப்புமிக்க நூலினைத் தமிழுலகம் பயன்பெறுமெனக் கருதி தமிழில் தர முயன்றுள்ளேன் ஹேனையிவிருந்து வெளிவந்து மூன்றாம் நாள்காம் பதிப்புக்களின் ஐவீன் பாமர் ஆக்கிய ஆங்கில ஆக்கமும் அண்மையில் வெளிவந்த ஐந்தாம் பதிப்பின் புதிய மொழி பெயர்ப்பும் இப்பணிக்குப் பெரிதும் உதவின.

இந்நூலினை வெளியிடுவதற்கு உதவி செய்த நண்பர்கள் எஸ். பொன்னுத்துரை, கு. இராமச்சந்திரன் ரெயின்போ அச்சக ஆர். கனகரத்தினம் ஆகியோர் கட்டும் பொருத்தமாக ஓவியம் வரைந்த 'சௌ' அட்டை ஓவியம் வரைந்து உதவிய 'ஹூனா' அவர் கட்டும் என் நன்றியுரித்தாகும்.

கே. கணேஷ்

பண்டித நேருவுக்கு ஹோசியின்

1942-

43 ஆம் ஆண்டுகளில் வியத்நாமிய விடுதலைவீரர் ஹோசியின், சியாங்கை ஷேக்கிளால் கைதுசெய்யப்பட்டு தென்சீனாவில் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தார். அப்பொழுது சிறையில் தோன்றிய சிந்தனைகள் கவிதை வடிவற்றன. அவற்றில் பல 'சிறைக் குறிப்புகள்' என்ற தலைப்பில் வெளிவந்தது. அண்மையில் ஹேனையில் வெளிவந்த புதிய பதிப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது இக் கவிதை.

வியத்நாமில் இந்தியத் தாதராகப் பணியாற்றும் திரு. என். எம். சிவராமகிருஷ்ணன் ஆங்கிலத்தில் ஆக்கியுள்ளார் 'வியத்நாம் கூரியர்' இதழில் வெளிவந்துள்ளது. அதனின் தமிழாக்கம்.

—கே. கணேஷ்

பொராட்ட வாழ்வெனது
புரட்சிப்பாக் குங்களது
இருவருமே வெள்ளிறையில்
இருக்கின்றோம் இப்பொழுது
இருவருக்கிடையே மைல்கள்
இருப்பது பத்தாயிரமாம்
இருவரிடையே சந்திப்பு
இல்லா திருந்தாலும்
நேருக்கு நேராக
நிறைவாகச் சொற்களினால்
பேருக்கு இருவருமே
பேசாது இருந்தாலும்
இருவருக் கிடையையும்
இணைப்புண்டு எண்ணத்திலு
அண்டைச் சொதரனால்
அடைபட்டேன் சிறையுள்ளே
உங்கள் கரங்களிலே
உறுத்தும் அகைகளையோ
இறுக்கியவர் எதிரிகளே!

பண்டித நேருவுக்கு ஹோசமின்

1942-

43 ஆம் ஆண்டுகளில் வியத்தநாமிய
விடுதலைவீரர் ஹோசமின், சியாங்கை ஷேக்கிளால்
கைதுசெய்யப்பட்டு தென்சீனாவில் சிறையில்
அடைக்கப்பட்டிருந்தார். அப்பொழுது சிறையில்
தோன்றிய சிந்தனைகள் கவிதை வடிவற்றன.
அவற்றில் பல 'சிறைக் குறிப்புகள்' என்ற தலைப்
பில் வெளிவந்தது. அண்மையில் ஹனோயில் வெளி
வந்த புதிய பதப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது இக்
கவிதை.

வியத்தநாமில் இந்தியத் தூதராகப் பணியாற்
றும் திரு. என். எம். சிவராமகிருஷ்ணன் ஆங்
கிலத்தல் ஆக்கியுள்ளார் 'வியத்தநாம் கூரியர்' இத்
ழில் வெளிவந்துள்ளது. அதனின் தமிழாக்கம்.

—கே. கணேஷ்

பொராட்ட வாழ்வெனது
புரட்சிப்போக் குங்களது
இருவருமே வெஞ்சிறையில்
இருக்கின்றோம் இப்பொழுது
இருவருக்கிடை மைல்கள்
இருப்பது பத்தாயிரமாம்
இருவரிடை சந்திப்பு
இல்லா நிருந்தாலும்
நீருக்கு நேராக
நிரைவாகச் சொற்களினால்
பேருக்கு இருவருமே
பேசாது நேந்தாலும்
இருவருக் கிடையையும்
இணைப்புண்டு எண்ணத்திக்
அண்டைச் சோதரனாக
அடைபட்டேன் சிறையுள்ளே
உங்கள் கரங்களிலே
உறுதகம் உண்களையோ
இறுக்கியவர் எதிரிகளே!

உடலது சிறையினில்
உளமது வெளியினில்
திடமிகு பணிசெய
திறன்படு செயல்பெற
உளமது விரிவடைந்
துருபதம் அடையவே.

குறிப்பின் முதல் ஏடு

பாட்டெழுதுகின்ற
பழக்க மெனக்கில்லை
பாழ்சிறை யில்வேறு
பணிநான் செயலறியேன்
நீட்டும் சிறைநாளில்
நெட்டைக் கவிதீட்டி
நெருக்கிக் கொணர்வேன்
நேரும் விடுதலையே!

புதுமையும் பாடுக

பண்டைய புலவர்கள்
பாடினர் இயற்கையை
வீண்மதி தூய்ப்பனி
வளிமழை ஆறுகள்
குன்றுநல் மலர்களைக்
கொண்டனர் பொருள்களாய்
இன்றைய கவிதைகள்
இரும்பையும் உருக்கையும்
ஒன்றுக கவிஞரும்
உணர்வுடன் முன்னணி
நின்றுபோர் செய்திடு
நெறிமுன் நிற்கவே!

பண்பட்ட உள்ளம்

குளிர்காலத் தனிமையும்
கூதலும் இலையெனில்
இளவேனில் வெதுப்பும்
இன்காட்சி இனிக்குமோ?

இன்னலும் எந்தனை
இறுக்கிப் பதத்துடன்
திண்ணெனும் உருக்கெனச்
செய்தது உளத்தையே!

சங்ஷி மாவட்டச் சிறை புகுந்ததும்

சிறைவாழ் பழங்கைதி
சேரும் புதியவனை
நிறைவாய் மகிழ்வோடு
நேராய் வரவேற்பான்

வான்வெளியில் வெண்மேகம்
மைமுகிலைத் தான்விரட்டும்
ஏனும் மிருமுகிலும்
கண்காணா தூர்ந்ததுவே

மண்ணகத்தில் கட்டற்ற
மாந்தரை வெஞ்சிறையில்
திண்ணமுட னேதள்ளி
சேர்த்து அடுக்கிடுவார்.

காலை நேரம்

சுவர்மேலே தினம்காலை
தோன்றுகின்ற கதிரோன்தன்
கடர்களையே பாய்ச்சிடுவான்
வெளிவாயிற் கதவுகளில்
அவன்கடர்கள் அடையாவாம்
அச்சவரின் உள்ளெங்கும்
அடைத்திருக்கும் என்றென்றும்
அக்கதவு ஆயினுமச்
சுவர்வெளியே ஆதவனும்
தோன்றியதை யாமுணர்வோம்

காலைகண் விழித்ததுமே
கடுவேட்டை தொடங்கிடுவார்
கையினால் மெய்யூரும்
கரும்பேன்கள் தம்மீது
காலைமணி எட்டிற்ரு
கணகணக்கும் மணியோசை
கால்தூக்கி நடந்திடுவோம்
கண்டதைநாம் உண்டிடுவோம்

வேளைவரும் நாம்படுமித்
துயர்தீரும் முடிவுவரும்
விடிவுவரும் நற்காலம்
விரைவில்வரும் வாருங்கள்!

வாழ்க்கைப் பாதை வலுகடினம்

செங்குத்து மலைமீது சேர்ந்ததன்

முகடேறி

சென்றுவந்த எந்தனுக்கு திரும்பியதுங்

கேவலமாம்

இங்குள்ள சமவெளிக்கு இறங்கியதும்

பல்லிடர்கள்

இருக்குமென நானுந்தான் எப்படி

எண்ணுவது?

காட்டிலே வெம்புலிகள் கண்டேன்நான்

எனைச்சற்றும்

கடுகளவு தாக்கியெதும் காயம்

வ்ளைக்கவிலை

மீட்டிங்கு சமவெளியில் மனிதனையான்

கண்டதுமே

வெஞ்சிறை யிலேதள்ளி வேதனைகள்

செய்திட்டான்

வியத்நாமின் உறுப்பினனாய் மேலிடத்துப்
பெரியாரை
மேவும் சீனத்தில் நான் காணச்
செலும்வழியில்
புயலொன்று எங்கிருந்தோ பொத்துக்
கிளம்பியெனை
புகுத்தியது வெஞ்சிறையில்
மேன்மைமிகு விருந்தினனாய்

உள்ளத்தில் ஊறின்றி ஒழுங்காய்ச்
செலுமென்னை
உற்றவரும் சீனர்க்கு ஒற்றனெனக்
கூறுகிறார்
கொள்ளையிடர் பற்பலவாம்
கொண்டவிக் காலத்தில்
கொஞ்சமுமே வாழ்க்கைநிலை
சொகுசில்லை பார்த்தீரோ?

நண்பகல்

பகற்பொழுதில் வெஞ்சிறையில்
படுத்துறங்கல் பரமசுகம்
பலமணியாம் நேரமதும்
பறந்துவிடும் தூக்கத்தில்
ககனத்தில் யாளியதன்
மேலமர்ந்து பறப்பதுபோல்
கனவுதனை யான்காண்பேன்
கலைந்துநான் விழித்ததுமே
நனவுதனில் மீட்டிங்கு
நான்வருவேன் வெஞ்சிறைக்கே!

மாலைமணி இரண்டிற்கு
வழிவிடுவார் நற்காற்று
வழியடைத்த கொஞ்சிறையின்
வன்கதவு திறந்ததுமே
மேலைவிழி விண்வெளியை
மேவிடுமாம் தலைதூக்கி
விண்வெளியில் விளையாடும்
விடுதலையாம் சக்திகளே!

வெஞ்சிறையில் உம்மினங்கள்
வெதும்புவதை அறிவீரோ?

உண்டி முடிந்ததுமே
உயர்வானின் மேற்றிசையில்
ஒண்டி ஒடுங்கினனும்
உற்றதொரு ஆதவனும்
பண்ணும் பாட்டுகளும்
பலதீசையும் தோற்றியிந்த
பாழாம் 'சிங்ஷி' யின்
படுசிறையை ஓர் கணத்தே
பண்ணூர் கலையரங்காய்
பார்தொடியில் மாற்றியதே!

சிறைச் சோறு

உணவுதரும் வேளையெலாம்
ஒருகிண்ணச் செஞ்சோறு
உப்பில்லை காயில்லை
உடனுண்ணக் குழம்பில்லை
உணவுதனை வெளியிருந்தே
உள்கொணரும் பேர்வழிகள்
ஓரோர் சமயத்தில்
உண்பார்கள் முழுவயிறும்.

வெளித்துணைகள் யாருமில்லா
எம்போன்றார் இச்சிறையில்
வெம்பசியில் அலறிடுவார்
வேறென்ன செய்திடுவார்?

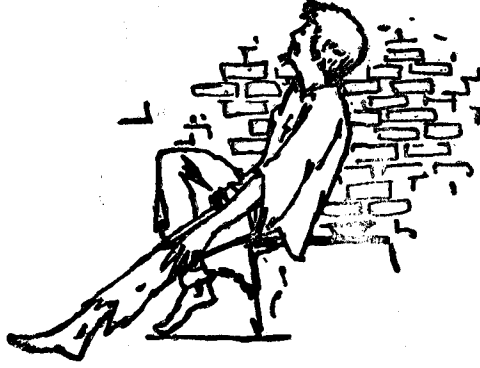
வெஞ்சிறையில் வேயங்குழல்

வேயங்குழலும் கிளப்பியதோர்
இசையினிலே வீடுமனை
தாய்த்திருவின் வளநாடு
தமையெண்ணத் தூண்டியது

மேலோங்கு மெல்லிசையும்
மென்சோகக் குரலெழுப்ப
மேலேறும் மலைமீதும்
வேகஞ்செல் ஆறுகளும்

பல்லாயிரக் கல்தூரம்
பலகடக்கத் துயருட்டும்
பொல்லாத் தொலையிலொரு
போக்கற்ற பெண்மணியாள்
ஒருவரின் வருகைக்காய்
ஒங்கியுள கோபுரத்தே
உருகிஎதிர் நோக்குவதை
உச்சியிலே காண்கின்றோம்.

இரும்புப் பிணைப்பு

கோரமாய்ப் பசிகொண்ட

கொடுவிலங்குப்

பேழ்வாய்போல்

சூடிமக்கள் கால்கள், மைக்

குமை 'விலங்கு' விழுங்கிடுமே

தீரமிஞ் கைதிகளின்

வலக்காலைச் சேர்ந்திருக்கும்

செயலாற்றல் இடக்காலால்

நீட்டுவதும் மடக்குவதும்.

இருப்பினும் இவ்வுலகில்

இதுவுமொரு விசித்திரமே

இரும்புக்குள் கால்நீட்ட

இசைகின்றார் இம்மக்கள்

இரும்பிணைத்தால் நிம்மதியாய்

எப்படியோ தூங்கிடலாம்

இன்றேல் தலைசாய்க்க

ஏதுமிடம் இலையதனால்.

நிலவொளி

சிறைவாமும் கைதிக்கு
செழுமலர்கள் மதுவில்லை
நிறைவான மதியிரவை
நெடுவிழா ஆக்கிடுவோம்

காற்றுவரும் சிறுவழியாய்க்
கண்கொண்டு மதிபார்க்க
கீற்றுவொளி நகைகாட்டி
கிறுக்கிடுமிக் கவிஞனையே

தண்ணீர்ப் பங்கீடு

இங்கிருக்கும் எங்களுக்கு
சுந்திடுவார் தண்ணீரை
பங்கிட்டு அரைக்குடமாய்
பகிர்ந்தளிப்பார் பாருங்கள்

முகங்கழுவ லாமின்றேல்
தேநீரை வடித்திடலாம்
முகங்கழுவ வேண்டுமெனில்
முடியாது தேநீர்க்கு

தேநீரை
விரும்பிடிவோ
திண்டாட்டம்
முகங்கழுவ!

வட்டப் பளிங்கெனவே
வானுறையும் முழுநிலவும்
கொட்டிப் பரப்பிலரும்
கூர்வெள்ளிக் கதிர்நோக்கி

உளமகிழ்ந்தே குடும்பத்தார்
உடன்சேர்ந்து இப்போது
இளங்குதிர்த் காலத்தை
இன்பமுடன் கழிப்போரே!

துணையற்ற
கைதிகளின்
துயரத்தை
நினைப்பீரே!

சிறையுள்ளும் விழாநானே
சிறப்புடன்யாம் கொண்டாட
நிறைநிலவும் குளிர்காற்றும்
நீள்துயரைத் தூண்டிவிடும்

இளங்குதிர் நிலாக்காய்
இங்கிருப்பார் தடைவிதிக்க
உளமோடும் அந்நிலவின்
உடனோடும் வான்வெளியில்

காலமதைப் போக்கிடவே
சதுரங்கம் ஆடிடுவோம்
காலாட் படைகள்தமை
குதிரையணி எதிர்த்திருக்கும்
காலத்தில் முன்னேறி
கடுந்தாக்கு செய்திட்டால்
காலமதைப் போக்காது
கடிதில்ஜெயம் கண்டிடலாம்

கண்கள் தொலைநோக்க
 கருத்தூன்றி யோசித்து
 காற்றெனத் துணிவுடனே
 கடுமையுடன் தாக்கிடுக
 எண்கணக்கு சரிவந்தால்
 காலாள் படைவெல்வான்
 இம்மி தவறிடிலோ
 இருதேரும் ஒழிந்துவிடும்

இருபுறமும் சமபலமாய்
 இருந்தாலும் ஒருபடையே
 ஏற்குமாம் வெற்றியினை
 என்பதுவே சமர்நீதி
 உருவான திட்டமிடின்
 ஒதுங்கிடினும் தாக்கிடினும்
 உறும்வெற்றிப் படையினது
 உயர்வீரர் பெயர்பெறுவீர்!

சூதாட்டம்

சிறையதற்கு அப்பாலே
 செயலாற்றும் வெளியுலகில்
 சிறைசெய்வார் சூதாடும்
 செயல்புரிவோர் தங்கனையே

உள்வந்து கைதிகளாய்
 உற்றபின் னிங்கிவர்கள்
 உளம்விடும் பியமட்டும்
 உருட்டிடுவார் பகடையினை

எனவேதான் அடிக்கடிபும்
 இங்குள்ள கைதிகளும்
 முணுமுணுப்பார் முறையிடுவார்
 முன்னரவந் தோமில்லை!

“இரட்டைப் பத்து” விழாநாளும்
“டியன்பாவ்” சிறைமாற்றமும்

வீடெல்லாம் விழாக்கோலம்
விதவிதமாம் வண்ணமுடன்
நீடெரியும் பல்விளக்கு
நிலமிக்க மலர்மேவ

ஊரெல்லாம் திருநாளாம்
ஊரவரும் உளமகிழ்வில்
சீரெல்லாம் பலபோற்றி
சிரித்துநட மாடிடுவார்

இந்தநல் நாள்தன்னில்
இரும்பின் விலங்கிணைத்து
எந்தனையும் மறுசிறைக்கு
இட்டழைத்துச் செல்கின்றார்

பருந்து
பறந்ததினைப்
படர்காற்று
தடுத்திருக்கும்

டாக்டர் சன் யாட்சென் தலைமையிலே சீனாவில் நடை
பெற்ற புரட்சியினால் 10.10.1911 இல் முடியாட்சி
கவிழ்ந்து, குடியாட்சி தோன்றுவதாயிற்று. பத்தாம் நாகை
யும் பத்தாம் மாதத்தினையும் குறிக்க ‘இரட்டைப் பத்து’
என விழா எடுக்கப்படுகின்றது.

குதாடிக் கைதிகள்

குதாடிச் சிறைவந்தார்க்கு
சோறளிக்கா தரசாங்கம்
தீதான வழிவிட்டு
திருந்திடுவா ரெனவெண்ணி

குதாடிப் பணம்படைத்தார்
சுகமாக விருந்துண்ண
குதாடா ஏழையரும்
துயர்பசியில் அழுதிருப்பார்!

பாதைதனில்

பாதைதனில் தானிறங்கிப்
பார்த்தால்தான் பலவிதமாய்
மோதவரும் திமைதவிர்
முறைகளையாம் கற்றிடலாம்

ஒருமலைமே லேறிடமற் (று)
ஒருமலையும் தலைநீட்டும்
உருமலையின் மீதேறி
உற்றுநாம் நோக்கிடினோ

பல்லா யிரங்காதம்
பார்த்துக் களித்திடலாம்.

மாலே மயக்கம்

காட்டுக்குள் புள்ளினமும்
கண்ணோர் வுடன்பறந்து
கூட்டுக்குள் செலத்துடிக்கும்
குறுக்கேயவ் வெறுவானில்

ஒற்றைத் தனிமேகம்
ஊர்ந்துசெலக் காண்போமே
மாற்றங்கோர் மலையூரில்
மங்கையவள் நற்சோளம்
குற்றியதும் மாவரைக்க
செங்கனலும் காத்திருக்கும்

தியென்துங் சிறைதன்னில்

சாப்பாட்டு நேரமெல்லாம்
பெறுவதுவோ வெறுங்கஞ்சி
கூப்பாடு போட்டிடுமென்
கொடுவயிறும் இரவுபகல்

மூன்று 'யுவான்' பச்சரிசி
முழுவயிறுக் கூட்டிடுமோ
ஏனரிசி முத்துவிலை
இன்றிங்கு விற்கையிலே

யுவான் - சினக்காசு

சிறையிலுள்ள கணவனைக் காணல்

இரும்புக் கம்பிக் குள்வாழ் கணவனை
விரும்பிப் பார்த்து வெளியில் நிற்பாள்
அருகில் இடைவெளி சிறிதே யாயினும்
உருகட லடியும் உருவான் மட்டும்
இருக்குந் தூரம் இருவர்க் கிடையே
வாய்ச்சொல் கூறு வகைச்சொல் ஆயிரம்
காய்த்திடு கண்கள் கருத்தினை உணர்த்தும்
வார்த்தை வருமுன் வந்திடுங் கண்ணீர்
பார்க்கச் சகியாக் காட்சியை
யார்தான் காண்பர் அகன்றோம் புறத்தே!

நீட்ட நடக்க வைத்தார்
ஐம்பத்து மூன்றுகிலோ
மீட்டர் தொலையென்னை
வியர்வையினால் உடையெல்லாம்

ஈரம் சொட்டியது
இருசெருப்பும் பிய்ந்தனவே
ஆரத் தலைசாய்க்க
அன்றிரவு வாய்க்கவில்லை

கும்பிக் குழியோரம்
கூறுமறு நாள்தோன்றும்
நம்பிக்கை ஒன்றாலே
நானுந்தான் காத்திருப்பேன்

இங்குநான் வந்தபோது
இளம்பச்சை நெற்பயிர்கள்
எங்குமே இன்றுபார்த்தால்
எக்களிப் பிளநகைப்பு

அறுவடைக் காலமிந்நாள்
ஆகையால் உழவர்தங்கள்
பெருவிழாக் கோலமாகப்
பீரிடும் வயல்களெல்லாம்

கஞ்சிச் சத்திரம்

சாலையதன் ஓரத்தில்
சத்திரமு மொன்றுண்டு
ஆலமரத் தின்கீழே
பாழடைந்த குடிசையதாம்

சப்பிட்டுப் பெருவிருந்து
சாப்பிடவங் கொன்றுமிலை
உப்பிட்ட கஞ்சியென்ற
ஒன்றுமட்டுந் தானுண்டு

கூடே சிறை

இச்சிறையும் விசித்திரமே
எல்லோரும் வீடதுபோல்
பச்சரிசி விறகெண்ணெய்
பணங்கொடுத்து வாங்கனுமாம்

ஒவ்வோர் அறையினிலும்
ஒருசின்ன அடுப்பிருக்கும்
அவ்வப்போ ஓர்கைதி
அடுத்துத்தான் உண்டிடனும்

விடியுமுன் வெளிக்கனவு

சேவலும் கூனிடும் ஒருமுறை
சென்றிடும் இரவும் அசைவுடன்
மேவிடும் பனிவரை மீதினில்
மெல்லென மதிவிண் மீன்களும்

தம்முடன் ஏறி மறைந்திடும்
சாலையில் கீழற்ற நடையினன்
தன்பனிக்காற்று முகத்தினில்
சாடிட தூர நடந்தனன்

கீழ்வான் வெளுப்பு சிவந்தது
இருளின் நிழலும் உயர்ந்தது
தாழ்வாய் வெம்மை பரவின
சுகத்தும், நடையினன் உளத்திலும்

கரணை பிறக்கக் கவிஞனும்
துயிலை விடுத்து எழுந்தனன்,

லெண்டன்வில்கி வரவேற்புச் செய்தி கோட்டு

நாமிரு பேரும் நண்பர் சீனர்க்கு
யாமிரு வருமே அடைவோம் கங்கிங்
ஆயினும் உமக்கோ ஆசனம் உயர்வு
கைதியென் றதனால் கடைப்படி எனக்கு
ஏதிப் படியிரு வகைவர் வேற்பு
அன்பு ஒருபுறம் அடக்கல் மறுபுறம்
வழிவழிக் காலம் வழக்கம் இதுதான்
இழிந்திடும் நீர்கீழ் இழுக்கும் கடற்கே

ஸங்கான் முதல் ஸங்கான் சிறைவரை

இப்பகுதி யோயிரவு
இருநிலங்க ளோதரிசு
இப்பக்க மக்களவர்
இடையரு துழைத்திடுவர்
செப்புக் காசானாலும்
சிக்கனமாய் வெளிவிடுவர்
வெப்பத்தால் நிலங்களைலாம்
வெந்தழிந் ததனாலே!

சாலைதனில்

சாலைக் கையைக் கட்டினதால்
கானத் துள்ளுறை பறவைகளின்
கோலக் குரலொலி தமைக்கேட்க
குறுக்கே நிற்க முடிந்திடுமோ?

காட்டு வெளியில் பூக்கின்ற
கவின் மலருட்டு நறுமணத்தை
நீட்டு நானும் முகர்வதனை
நின்றே தடுக்க முடிந்திடுமோ?

இம்மகிழ் வுணர்வுகள் தொலைநடையின்
வெம்மைகள் மறந்து இனிதூட்டும்.

கைதியின் காகிதப் போர்வை

புதிய பழைய நூற்களின்
பொருத்து இணைத்த ஏடுகள்
அதுவே குளிரைப் போக்கிடும்
அரிய கடிதப் போர்வையாம்
எதுவும் இலாத போழ்தினில்
எதுவும் சரிதான் பாருங்கள்

திரைகள் நடுவில் தொங்கிட
செழுமை மணிகொள்கட்டிலில்
உரையத் துயிலும் செல்வரே
உருகிச் சிறையில் வெம்புவார்
அரையும் குறையும் தூங்கிடார்
அலரும் பொருமல் கேட்குமோ

இக்கட்டுகள்

என்கை கால்கள் எலாமினைத்து
இறுக்கி நீண்ட அரவம்போல்
பின்னி உளதும் எப்பொருளோ?
பெருத்த வெளியூர் தளபதியோ
என்றால் தங்க ஜரிகைகளில்
ஏற்ற விருது என்றிடலாம்
என்னைச் சுற்றி வளைத்துளதோ
இறுக்கி கட்டிய வெறுங்கயிறே!

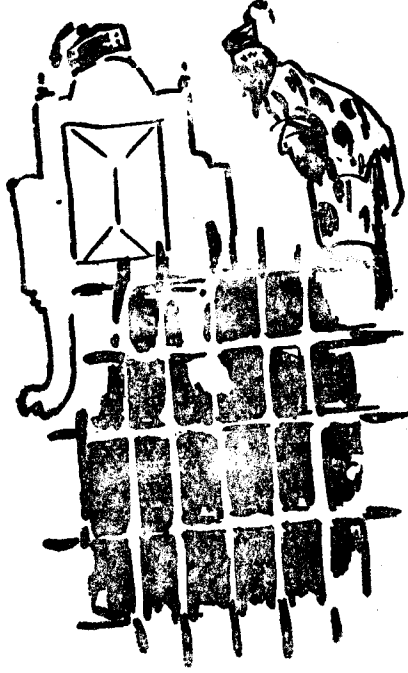
போய்வா பல்லே!

இந்தாபார் பல்லேநீ
இந்நாக்கு போல்மெதுவாய்
உந்தாது ஒருநிலையாய்
உறுதியுட னிருக்கின்றாய்

இருவருநாம் ஒன்றாக
இன்பதுன்ப மிரண்டையுமே
ஒருவாறு பகிர்ந்தோமே
ஒவ்வாது இனியிருக்க

நான் போறேன்
கீழ்த்திசையில்
நடந்திடு நீ
மேற்றிசையில்

சிரிப்பதற்குச் சில

அரசு சோறு தருகிறது
அவற்றின் மானிகை என்வாசம்
அரசின் காப்பு வீரர்களோ
அமைந்த எந்தன் காவலர்கள்:

நாட்டு மலைகள் நதிகளையும்
நானும் காணத் தடையில்லை
சுட்டும் இதுபோல் இன்பங்கள்
இருக்கத் துயரப் படுவனேன்?

காவலர் தூக்கிய காவடி

வழியழைத்துச் செல்லுகையில்
வலியதம் தோள்களிலே
வழியெலாம் சுமந்திடுவார்
வருகாவலர் பன்றிகளை

பன்றிகளோ அவர் தோளில்
பாங்குடன் சவாரிசெய
இன்றிங்கு மனிதர்களை
இரும்பிட்டு நடத்திடுவார்

மண்ணுரிமை தனையிழந்தால்
பன்றிக்கும் கீழ்மனிதன்.

(2)

இவ்வுலகில் மனிதனுக்கு
இடர்கள் பல்லாயிரங்கள்
எவ்வளவு இருந்தாலும்
இல்லையெனில் சுதந்திரமும்

மட்டநிலை அவன்வாழ்வு
மதியாரே அவனையுமே
சுட்டமைத்த மந்தைகளாய்
கால்நடக்க நேரிடுமாம்

உரிமையற்ற
மனிதனது
ஒருசொற்கும்
மதிப்பில்லை

நென்னிங் வழிநடப்பு

வடமாம் கயிறை நீக்கியிரு
வலித்த விலங்கை மாட்டினரே
நடமா டிடநான் அசைகையிலே
நல்ல தங்கக் காப்பேபோல்

நாதம் எழுப்பிட மகிழ்விக்கும்
நானோர் கைதி என்றாலும்
ஏதும் தடையம் இல்லாமல்
என்னை ஒற்றன் என்றாலும்

ஆன்ற அரசு அலுவலர் போல்
ஆடம்பரமாய் நடக்கின்றேன்.

நென்னிங் சிறை

புதுமுறையில் அமைத்துள்ளார்
புகுந்துளநென் னிங்சிறையை
இதனிலுள முற்றத்தில்
இரவெல்லாம் மின்விளக்கு

ஆனாலும் கைதிகட்கு
அளிப்பதுவோ வெறுங்கஞ்சி
தானாக வாந்திவரும்
தள்ளுகிற பட்டினியால்

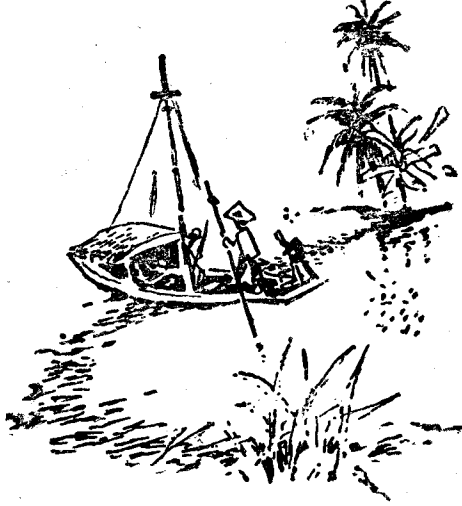
சோகக் குரல்

பூவுலகெங்கணும்
போரின் அனற்பொறி
மேவிடு மக்களும்
மேல்கீழ் விழுந்திட

நான்நீ முந்தென
விரைவர் போர்முனை
வீணை கைதிகள்
வெளிசெலுந் துடிப்புகள்

வாணை முட்டுமென்
வளருயர் நோக்கமும்
ஏனோ செல்லாக்
காசா னதுவே!

நென்னிங் படகு

நீரோடும் வழிதனிலே
நென்னிங்கின் திசைநோக்கி
நேரோடும் படகதனில்
நேசமேலே காவிரண்டும்

தூக்கியுயர் தட்டின்மேல்
கருக்கிட்டுக் கட்டிடவே
தூக்குமர மேல்நாங்கள்
தொங்குவது போலிருக்கும்

ஆற்றங்கரை இருபுறமும்
அடர்ந்தபயிர் வேளாண்மை
போற்றுமக் கிராமங்கள்
பொலிவுடனே காட்சிதரும்

நட்டாற்றில்
மீனவரும்
நகர்நதிடுவார்
தோணிகளில்

சேவற் குரல்

வெறுஞ்சேவ லாயினுநீ
வெற்றினவே கூவிடுவாய்
உறுங்காலை யானதென
உணர்த்திடுவா யெம்மவர்க்கு

கொக்கரக் கோவெனவே
கூவி யெழுப்பிடுவாய்
மிக்கபணி செயுமுனது
மேற்குணத்தை வாழ்த்துகிறேன்.

சந்திக் காலம்

வன்மலையில் மேலுள்ள
வல்பாறை யதன்மேலே
தன்சிறகு முனைதன்னை
தாந்தீட்டிக் கூராக்கும்
வன்குளிரும் ஈட்டியென
மரக்கிளையுள் ஊடுருவும்

தொன்மைபெரு கோவிலது
தொலையிருந்து எழுப்புகிற
நன்மணியின் ஒலியிசையும்
தன்செவியில் விழுந்ததுமே
தன்நடையை முடுக்கிடுவான்
தன்வழிசெல் வழிப்போக்கன்.

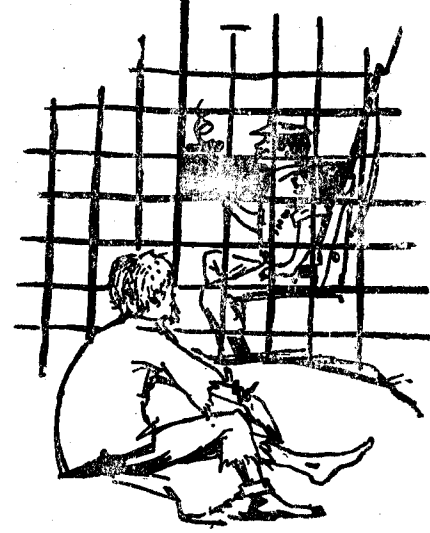
இந்தலூர் இளஞ்சிறுவர்
இசையெழுப்பி மிகமகிழ்வர்
சந்தியாம் இப்பொழுதில்
தம்வீட்டிற் கெருமைகளை
உந்தியவர் விரட்டுகையில்
ஒலித்திடுவார் தம்குழலில்.

நண்பனின் நினைவு

ஆற்றின் கரைவரைநீ
அன்றுவந்து என்னிடத்தில்
சாற்றினாய் 'மீண்டென்று
வந்திடுவாய் நீ'யென்று

'தூற்றிடுநல் புதுநெல்லும்
முற்றும்நாள்' என்றேன்னான்
வேற்றொருவர் நாட்டினிலே
வெஞ்சிறையில் வாடுகிறேன்.

புகைக்கத் தடை

புகைப்பதைச் சிறையில் தடுத்திருப்பார்
புகையிலை தனையொரு கைதிபெறின்
புகுந்திடு மதுகாவல ரிடமுடனே
புகைவரு மவரது குழாய்வழியே
அதையவர் புகைப்பது உரிமையுடன்
அதனையே கைதிசெய முயன்றிடுவோ
அமைதி யுடன்கையில் விலங்கிடுவர்.

நெல்குத்தும் ஓசை

உலக்கையிடி யாநெல்லும்
உற்றதுயர் கோடி
விலக்கியதும் ஆம்அரிசி
வெண்பஞ்சு போலே!

இதுபோன்று தான்மனிதர்க் (கு)
இவ்வுலகில் நேரும்
பொதுவாகத் தொல்லைகளே
பொலிவுசெயும் பாரும்!

காலைக்கதிரோன்

காலைக் கதிரோன் சிறைக்குள்ளே
கரத்தை நீட்டி வரவேற்பான்
மேலே துலங்கும் பனிப்புகைகள்
விலக்கி ஒளியும் தந்திடுமே

வைய மெல்லாம் புதுத்தென்பு
வழங்கும் இன்பக் கதிரோனும்
பைய நகைப்பை எழுப்பிடுவான்
பஞ்சைக் கைதி முகங்களிலே

துன்பமே வாழ்வின் கடராகும்

சிறையிற் சென்று வந்தவர்கள்
சிறப்பாய் நாட்டை ஆண்டிடலாம்
உறைத்த துன்ப விளைவுகளும்
உறுதி தரும்பொது வாழ்க்கையிலே

கொடுமையைக் கண்டு எதிர்ப்போரே
கூறில் சீர்த்த உயர்ந்தோர்கள்
விடுதலை சிறைனீன்று கிடைத்ததும்
வெளிவரு கேசரி போன்றிரே

விழிப்புற்ற வியத்தாம்

மறுபடியும் தாய்நாட்டில்
வளர்கம்ப மீதினிலே
உறுகொடியாய்ச் செங்கொடியும்
உயர்பறக்கும் செய்தினை

சிறைக்கைதி யாயிருந்து
செவிமடுக்க நேர்கிறது
நிறைவுடநான் போராட
நெடுங்கதவு திறப்பதெவண்?

அடிமைநிலை
யதனைவிட
அருமையதாம்
விடுதலையே!

சாலை திருத்துவார்

மழைத்துளிகள் மேல்சொட்ட
வலிக்காற்று சவுக்கடிக்க
உழைத்திடுவீர் ஓய்வுதனை
ஒருசிறிதும் இல்லாதே

பாதைகளைச் செப்பனிட்டீர்
பல்லக்கு குதிரைகளில்
பாதைசெல்வோர் உம்மீது
பரிவுற்றோர் எத்தனைபேர்?

காவலன் திருடிய என் பிரம்பு

வன்காலம் பனிமுகில்கள்
வாழ்ககாலம் யாவினிலும்
என்றோடு இதுநாளும்
இருந்திட்ட அரும்பிரம்பே

நேர்வளர்ந்த வலிவுடையாய்
நீசனவன் நமைப்பிரித்த
பேர்துயரம் ஆக்கியவன்
பிரிவிற்கும் முடிவிலையோ?

சொறி சரங்கு

கருமையும் செம்மையும்
கலந்ததோர் பட்டுடை
இருவரும் உடுத்தியே
இருந்திடு கின்றோம்

சொறிகிற விரலது
வீணையை இசைத்திடும்
நெறியது போன்ற
நினைப்பினை ஊட்டிடும்

பட்டுடை உடுத்திய
பாங்கித னுலே
ஒட்டிய மதிப்புள
உருவிகுந் தினனாய்

நன்றே இங்கு
நல்லிசை ஞரொடு
ஒன்றே ராகமும்
ஒன்றி இசையுமே

தொலைக்கல்

உயர்வுமில்லை தூரமு மில்லை
உயர்ந்த மன்னர் மன்னனு மில்லை
பாட்டை யோரம் நீட்டி நிற்கும்
தொலையைக் காட்டும் நிலைக்கல் தானே!
வழியே செல்வோர் சரிவழி காட்டி
வழியும் தவறிச் சென்றி டாமல்
இன்னும் செல்ல வேண்டும் தொலையும்
தன்னைக் காட்டிச் சேவை செய்வாய்
உன்றன் சேவை உருகிறி தோகான்
என்றும் மக்கள் நன்றி கூறுவரே!

தலைமைக் காவலர் திரு. மோ

பின்யாங்கின் சிறைத்தலைவர்
பொன்னுள்ளம் கொண்டவராம்
தன்பணத்தில் கைதிகட்கு
தானரிசி வாங்கிடுவார்

உறங்குவதற் குதவுதற்காய்
உள்ளன்பு கொண்டஅவர்
இரவுதனில் கைதிகளின்
இனவிலங்கைக் கழற்றிடுவார்

நள்ளிரவு

தூங்குவார் முகங்களிலே
தோன்றிடுநல் தோற்றம்
தூங்கியவர் எழுந்தபின்தான்
தோன்றும் நலந்தீமை

தீமைகளும் நன்மைகளும்
சேர்வதிலே பிறப்பில்
தாமவையும் அமைந்திடுமாம்
சார்கற்றுச் சார்பில்

நான்கு திங்கள் நகர்ந்தன

“ஓராயிர மாண்டின்
உற்றதோர் வெளிவாழ்வு
நேராகும் சிறைக்கூள்ளே
நிற்கின்ற ஓர்நாளும்”

என்றும் நம் முன்னோர்கள்
இயம்பியது முற்றுண்மை
குன்றுமணி இரக்கமில்லாக்
கொடும்வாழ்வுச் சிறையினிலே

நான்மாதம் நான்காக
நலிவுற்றேன் தோற்றமதும்
ஏன்பத்து ஆண்டுகளை
ஏற்றியது வயதினையே

நான்கு திங்களும் நல்லுணவில்லை
 நாங்கு திங்களும் நல்லுறக்கமில்லை
 நான்கு திங்களும் மாற்றிலை உடையில்
 நான்கு திங்களும் நான்குளிக்கவில்லை

எனவே எந்தன் பல்லும் போனது
 எனது தலைமுடி நரையு மானது
 மெலிந்து கருத்தேன் மேவிய பசியால்
 நலிந்தேன் நமைப்புச் சொறியா லைய
 நல்ல வேளையாய் நானும் திடமாய்
 உள்ள பொறுமை உற்றதனால்
 ஒருசிறு அங்குலம் ஊர்ந்திட விலையே!

உடலே மெலிந்தது
 உளமோ அசையாத்
 திடமாய் உருக்கெள
 உறுதி பெற்றதுவே!

நவம்பர் பதினென்று

நவம்பர் பதினென்றும்நாள்
 நடந்தமுதற் போர்முடிவை
 உலந்துபல விழாஎடுப்பார்
 ஓரோர் நாடுகளில்

இன்றைந்து கண்டத்தில்
எரிபோரும் மூண்டுளது
இன்னப்பல் கொடுமைகளை
இயற்றியவர் நாஜிகளே

(2)

சேனர்களின் எதிர்ப்புப்போர்
சென்றாறு ஆண்டுகளாய்
ஆனதொரு வீரமுடன்
ஆற்றியே வருகின்றார்

அன்னவரின் வீரத்தை
அனைத்துலகும் அறிந்திடுமே
திண்ணமுடன் எதிர்த்தாக்கல்
செய்ததுமே வெற்றிவரும்.

(3)

ஆசியா முழுதிலுமே
ஆம்ஜப்பா னெதிர்க்கொடிகள்
வீசியே பறந்திருக்கும்
மேல்பெரிதும் சிறியதுமாய்
இருகொடியுந் தான்வேண்டும்
சிறுதுரும்பும் பல்குத்தும்.

வன்பிணி

மாறுகின்ற சேனத்துத்
தட்ப வெப்ப நிலைகள்
வாட்டியது என்னுடலை
வன்பிணிக ளாலே
ஊறுபடும் வியத் நாமின்
உறுதுயரைக் கேட்க
உருகிடுமெனுள மதுவும்
வருசிறையில் பிணியால்
கருகிடுதல் இது நாளில்
கசப் பிக்கும் உளமே

அழுவதிலும்
சிரிப்பதுமேல்!

தடைகள்

விடுதலை யில்லாவாழ்க்கை
வெறிச்சிடு வாழ்வதாகும்
கெடுபிடி மலசலங்கள்
கிட்டிடிச் சிறையினுள்ளே

வாயிலைத் திறக்குநேரம்
வயிற்றுள கழியவாறா
ஆயிடும் வயிற்றுப் போக்கு
ஆம்நேரம் கதவோமூடி

நான் செய்த குற்றம்

குவங்சியாம் மாநிலத்து
பதினமூன்று மாவட்டக்
கூறுசிறை பதினெட்டில்
கொடுமை சுவைத்திட

தவறுதான் எதனைநான்
செய்திட்டேன் என்னவென
தன்னைநான் அடிக்கடியும்
சற்று கேட்டால்

என்மக்கள் மீது
ஏற்பட்ட பற்றுதான்
என்மீ துளதோர்
ஈனமாங் குற்றமே!

காலையில் கதிரவன்
 மலையுச்சி ஏறியே
 கவினுறு செம்மைசேர்
 ஒளியினைப் பொழிவான்
 சாலவெஞ் சிறைமுனே
 கருநிழல் படர்ந்திடும்
 சற்றும்உள் வராமலே
 சிறைச்சுவர் தடுத்திடும்.

படுக்கையிலே பாயில்லை
 படபடக்குங் கொடுங்குளிரைத்
 தடுத்திடவும் போர்வையிலே
 சரிந்துஇரு கால்மடக்கி
 ஒடுக்கியே குறுக்கிடினும்
 உறங்குதற்கு முடியவில்லை
 கடுங்குளிரைப் பெரிதாக்கும்
 கதலிமேற் காயுநிலா
 உடுவெள்ளி சாளரத்தின்
 உள்நுழைந்து பார்த்திருக்கும்

எல்லையிலா இரவுகளில்
இன்துயிலும் வரமறுக்கும்
தொல்லைதரு அவ்வேளை
தொடங்குவேன் கவிதைகளை

நொந்தசிறை வாழ்க்கையதன்
நுகர்வுகள் கவிதைகளால்
சொந்தமாய் யாத்திடுவேன்
தொகைநூறு மேலதிகம்

செய்யுளின் முடிவினிலும்
தூரிகையைக் கீழ்வைத்து
உய்யும் சிறைக் கம்பிவழி
உற்றிடுவேன் வான்நோக்கி

ஒருசிறுநாள் வெயில்காய
ஒன்பதுநாள் மழைபெய்யும்
ஒருசிறிதும் இரக்கமிலை
உயர்வதியும் வானிற்கே

காலணியும் பிய்ந்திடவே
காலெல்லாம் சேராகும்
கோலமெது ஆனாலும்
கொடுநடையைத் தொடர்ந்திடணும்

சிங்மிங் திருநாள்

துளிதுளித்து மழைசிதறும்
மந்தமுடை இந்நாள்
தோன்றுகிற சிங்மிங்காம்
திருநாளில் சிறையில்
வெளியறியா துள்ளுறைந்து
வெம்புவார் சோகநிறை
ஏக்கமுடன் கைதிகளும்
இப்பொழுது(து) இந்நாள்

‘விடுதலையே நீயெங்கு
இருக்கிறாய்?’ என்றால்
நெடுந்தூரம் இருக்கின்ற
நெறிசெய்யும் அரசின்
நெடுமனைகள் தனைச்சுட்டி
“நீபாராய்!” என்பர்
படுசிறையின் காவலரும்
பாங்குடன் எம்மிடமே

லேமிங்கிற்கு ரயில்பயணம்

கால்வலிக்கப் பலநாள்கள்
கடுந்தூரம் நடந்ததன்பின்
மேல்இங்கு ரயில்வண்டி
தனிலேறிச் செல்கின்றோம்

கரித்திட்டு மேலமர்ந்து
கடினமுடன் சென்றாலும்
எரித்துக்கால் நடப்பதிலும்
வெகுசுகமாம் இப்பயணம்

முழுநீல வானமது வேண்டுமென்றே
என்னைப் பார்த்து
முறுவலித்துக் கேலிசெயும்
சிறையின்கூட

வெளியில் அங்கே
முழுதாக எண்திங்கள் கழித்தேன்நான்
விலங்கின் பூட்டால்
முற்றொருநாள் கழிப்பதுவும்
விலைபெறுமோ

தங்கத்து நிறையில்
முழுதாக ஆயிரமாம் தோலாவின்
விலைக்கு மேலாம்
மீட்டு வந்த சுதந்திரநாள்
தமைமகிழ்ந்
திடுநாள் எந்நாள்?

பத்து மணியளவில் பல்விண்மீன் மேடேற
கத்து குரலெழுப்பும் காண்வீட்டில்
பாட்டிசையும்
உச்ச ஒலியெழுப்பி ஓய்ந்திடும்
நல்லொலியில்
பச்சை இலையுதிரும் பாங்கை அறிவிக்கும்
இங்கு சிறைதன்னில் ஏங்கும் கைதிகட்கு
எங்கு எதுகாலம் எப்படியும் மாறிடினும்
ஒன்றே அவனேங்கும் ஓர்மாற்றம்
சிறைவிட்டு
என்று விடுதலையாம் என்கின்ற
இன்கனவே!
சென்ற இலையுதிரும் காலத்
தொடக்கத்தில்
நன்கு சுதந்திரமாய் நானிருந்தேன்
நாடதனில்
இக்கூதிர் காலத்தில் இங்கு சிறைவதிவேன்

மாலைக் காட்சி

மாலை ரோஜா விரிவதுவும்
மற்றும் பின்னர் வாடுவதும்
கோலவிரிவும் உதிர்வனையும்
குறித்து நோக்க வாய்ப்பில்லை

ஆயின் ரோஜா இன்மணமும்
ஆழ்ந்த சிறையுள் பரவிடுமே
தியும் வாழ்வின் துன்பங்கள்
தீமை யாவும் உணர்த்திடுமே!

சிறைவெளியில் நடக்க அனுமதி

பலகால முடங்களின் பின்
பையக்கால் நடையெடுக்க
வலக்காலை முன்னெடுக்க
மறுகாலும் நடுநடுங்கும்

அதுதாங்கா சிறைகாப்பான்
அதிகம்நான் நடந்ததுபோல்
“அதுபோதும் திரும்பிவிடு!”
அதிகாரம் செய்திடுவான்.

வாயில் முன்னால் வாயிலோன் நிற்பான்
கையில் துப்பாக்கியுடன் காவல்
அழுக்காம் மேகம் அருமதி மூடும்
முழுக்காய் மேலே வானின் மீது
மூட்டைப் பூச்சிகள் உற்றிடு கவச
ஆட்படு “டாங்கி”கள் அணிபோல்
மொய்க்கும்
கொகலின் கூட்டம் தொகுதி சேர்ந்து
விசம்பில் தாக்கு விமானம் போல
அடுக்காய்ச் சாரும் அத்தகை வேளை
படுதா ரமுமே பாயும் உள்ளம்
ஆயிரங் காதம் அப்பா லுள்ள
தாய்த்திரு நாடு தன்னைச் சாரும்
பின்னல் சிக்கிய பேர்நூல் போல
என்னுடை கனவில் இழையும் சோகம்
ஒருமுழு ஆண்டு உறுகிறை வாசம்
ஒருசிறு குற்றம் புரியா நானும்
தாங்கினன் கண்ணீர் தனையே மையாய்!
ஒங்கிய உணர்வு உற்றிடும் கவியே!

ஒன்றின் தொடர்பு மற்றொன்றாகும்
என்றும் இயற்கை இவ்வழியிங்கும்
மழைநாள் நீங்கின் ஒளிநாள் தோன்றும்
விழை வான் ஈர ஆடைகள் நீக்க
என்பதை யாரும் மன்பதை அறிவர்
ஆயிரங் கற்றொலை ஆமுள மலைகள்
ஆயிடு பச்சைப் பாயினை விரிக்கும்
பரிதியின் வெட்டும் பாங்குறு காற்றும்
சிரிக்கச் செய்யும் சீர்கவின் மலர்களை
விழுதுடை மரத்துத் தழுவிய கிளைகளில்
விழுமிய பறவைகள் விளைத்திடும் இசையே
மக்களின் உளத்தில் மிக்குறும் உணர்வு
எக்களிப் புடன்புது எழுச்சி தோன்றும்
துன்பமும் நீங்கி இன்பமும் சூழும்
இன்ன வழிதான் இயற்கை நியதியே!

தெறவாழ்வு நீங்கி மலைமேல் நடத்தல்

மேகங்கள் மலைதழுவும்
மலைதழுவும் முகில்களையே
வேகஞ்செல் நதிகீழே
மிளிரிடுமாம் பளிங்கைப்போல்

மேற்றிசையின் மலைத்தொடர்கள்
மேல்நடந்து செல்கையிலே
தோற்றிடுதென் திசைநோக்கி
தொன்றிருந்த அன்பர்களை
தோற்றமுடன் காண்கின்ற
தொய்கனவில் நான்நடப்பேன்

வினாவி வெளிவரும்

எமது அடுத்த வெளியீடுகள்

**அந்த கானம்
(குறுநாவல்)
அன்புஜாலியக் கதை
ஆசிரியர்
அல்தாய் முகமதோவ்**

**முங்கிற் பள்ளம்
(வியத்நாம் சிறுகதைத் தொகுப்பு)**

**ஹங்கேரியக் கவிஞர்
ஷாந்தோர் பெட்டோ ஃபி
கவிதைகள்**

**அசோகமாலா
கவிதைத் தொகுப்பு**

விபரங்களுக்கு

K. GANESH

**Karandagolla Estate
Talatuooya
Sri Lanka.**